

eglutē

BIRŽELIS

1988

apr.

EGLUTĖ

**BIRŽELIS
1988**

TURINYS

- 3 VASARĖLĖ, E. Sinadskytė
- 4 SPALVOS, Rytų Laumė
- 7 SPALVOS, O.M.
- 8 PINGVINO CEPELINO KELIONĖ Į JŪRĄ, Teta Audronė
- 14 APIE VANDENIS IR VANDENYNUS, D. Augienė
- 19 PROTO MANKŠTA
- 22 APIE ŠUNIS IR JŲ GERUS DARBUS, D. Sadūnaitė
- 28 NYKŠTUKAI
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Eglės

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

Eglė — 3

A. Sruoginienė — 4, 5

R. Karosaitė — 5

R. Lapšienė — 6, 17

O.M. — 7

A. Skrupskelienė — 8, 9, 10, 11, 12, 13

A. Trinkūnas — 11

N. Palubinskienė — 14

R. Šlapkauskienė — 15

A. Sutkuvienė — 16

P. Osmolskis — 20, 21, 28

A. Čeponytė — 22, 26

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

VASARĖLĖ

Eugenija Sinadskytė

Jau atskrido
vasarėlė —
suplasnojo
už langų,
o kiemelio
žolynėliai
susiūbavo
nuo žiedų.

Guli driežas
prieš saulutę,
varlės kurkia
ežere.

Rausta sode
skanios vyšnios —
kviečia mane
pas save!

Miela mūsų
vasarėlė —
būki čia
ilgai, ilgai!
Ir paukšteliai
čyru-vyru
linksmi pritaria
aukštai.

PASAKŲ pėdsakais

SPALVOS

Rytų Laumė

Žibutė turėjo mėgstamiausią spalvą. Tai nebuvo raudona, ar mėlyna, ar žalia spalva. Oi ne! Žibutei ne labai patiko balta ar juoda spalva. Jos — neįdomios. Žibutei labiausiai patiko violetinė spalva. Ji net pati nežinojo kodėl. Jai ta spalva patiko ir gana.

— Močiute, — prašė Žibutė, — pasiūk man violetines kelnytes. Aš noriu jas dėvėti su savo violetine bliuskyte. Ir močiutė pasiuvo.

— Tėveli, — prašė Žibutė, — nudažyk mano kambario sienas violetine spalva. Tėvelis nudažė. Žibutė dar prašė mamytės, kad nupirktų jos lovytei violetinę lovaitėsę.

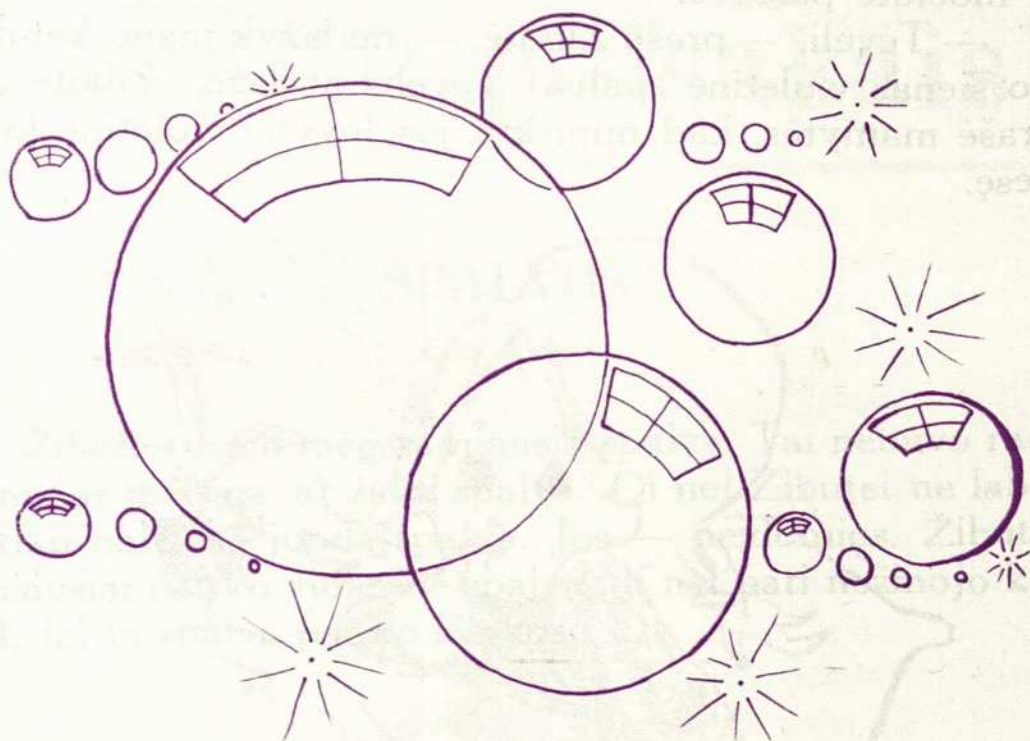

Žibutė valgė violetinius saldainius ir violetinius ledus. Ji mėgo ir vynuogių violetinę uogienę užsitepti ant duonos pusryčiams.

Žibutė mėgo piešti paveikslus — žmones, gamtą ir vaivorykštes. Ji visus savo paveikslus nuspalvodavo violetine spalva. Viena dieną Žibutės mama pasižiūrėjo į ją ir nusigando. Žibutės rankos buvo violetinės. Jos veidelis buvo išteptas violetinėmis dėmėmis. Mamytė manė, kad jos dukrytė pavirto į violetinę mergytę.

— Ką su tavim daryti, Žibute? — klausė mamytė. Ji greitai nuvedė violetinę Žibutę į vonią. Prileido vandens ir pradėjo mergytę prausti baltu muilu.

Kai mamytė išmuilino Žibutę — net muilo putas buvo violetinės!

— Mamyte, — susirūpino Žibutė, — ar aš pasiliksiu violetinė? Ar tas muilas mane nuvalys? — Nors jai labai patiko violetinė spalva, bet ji nenorėjo būti violetinė mergytė!

Pagaliau mamytė nuplovė visas putas ir pamatė, kad Žibutė vėl švari ir balta.

— Mamyte, aš nepasidariau violetinė — tik buvau susitepusi savo spalvomis ir dažais!

Mamytė nusišypsojusi paglostė mergaitės galvutę, ir abi buvo linksmos.

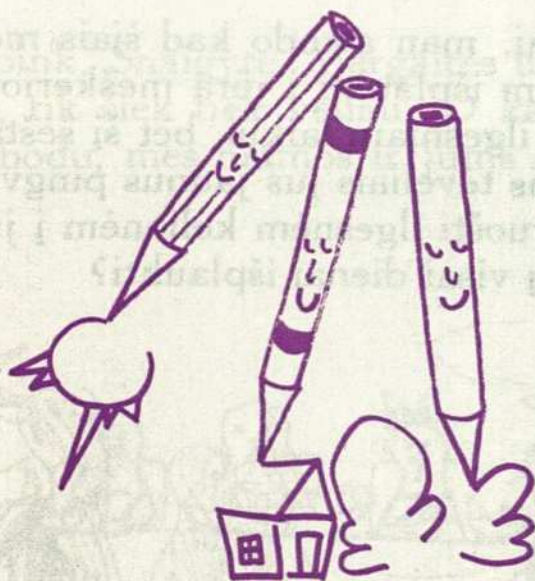
Nuo tos dienos Žibutė nusprendė piešti ir kitomis spalvomis. Ji pabandė žalia spalva nuspalvinti medžius ir žolę. Gražu. Pabandė ir rudą, ir mėlyną, ir geltoną, ir raudoną — taip, net ir juodą spalvą. Smagu!

— Mamyte, — pasakė Žibutė, — man patinka, kad yra daug spalvų ir kad aš jas visas galiu naudoti. Bet žinai, kokia yra mano mėgstamiausia spalva?

Mama nusišypsojo:

— Aš manau, kad galiu atspėti, Žibute.

Ar galite atspėti?...

SPALVOS

O. M.

Baltai piešiu debesėlių
Mėlynoje padangėje,
O saulutė bus geltona
Ta saulužė brangi.

Ir žolytė težaliuoja
Ant rudos žemelės,
Rausvos tulpės tegu žydi
Tarp margų drugelių.

PINGVINO CEPELINO KELIONĖ Į JŪRĄ

*Teta Audronė
su Aido Kupčinsko pagalba*

Ponas Pingvinas, pasisodinęs Cepeliną ant kelių, jam tarė:

— Cepelinai, man atrodo kad šiais metais galėsi su manim trumpam išplaukti į jūrą meškerioti. Dar esi per jaunas plaukti ilgesniam laikui, bet ši šeštadienį mes susitarėm su kitais tėveliais jus jaunos pingvinukas po truputėlį pradėti ruošti ilgesnėm kelionėm į jūrą. Ar manai kad tau patiktų visai dienai išplaukti?

— Tėte, tu nejuokauji? Aš jau senai noriu tave paprašyti mane kartu paimti. Kas dar plauks su mumis?

— Ledukas tikrai kartu plauks. Taip pat pakviesime ir keletą tavo draugų iš mokyklos.

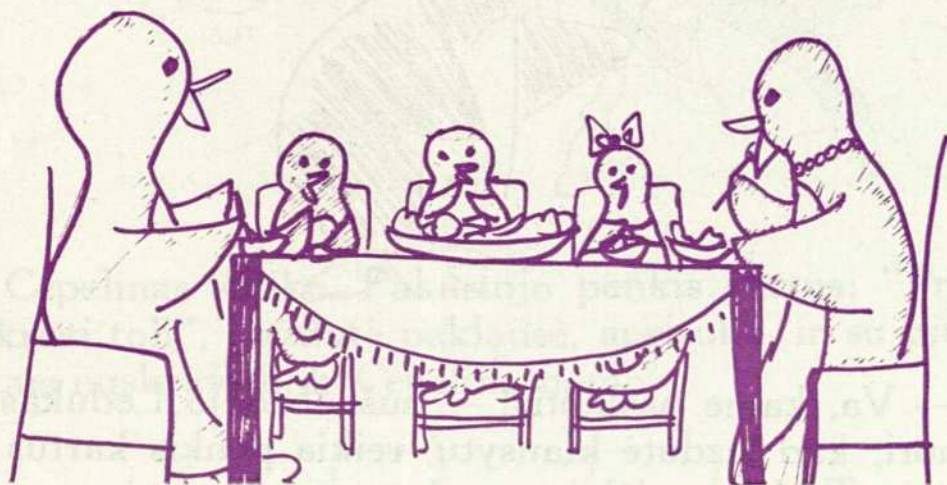
Cepelinas greitai ir smarkiai apkabinęs tėtę, išbėgo pas Leduką. Jį sutiko pusiaukelėje — Ledukas tuo pat

laiku bėgo pas Cepeliną pranešti tą pačią žinią. Abu sukibo sparneliais ir viduryje gatvės šokinėjo iš džiaugsmo šaukdami: — Mes plauksim, mes plauksim!

Snaigytė, truputį pavydėdama, žiūrėjo į šokinėjančius draugus. Patempus lūpytę, mamai aiškino, kad visai neteisinga kad ji negalinti kartu plaukti:

— Juk aš moku taip pat gerai plaukti kaip Cepelinas ir Ledukas.

— Nesirūpink, Snaigyte. Mergaitės irgi turės progos plaukti į jūrą, tik šiek tiek vėliau. O kad jums nebūtų per daug nuobodu, mes mamos ir jums suruošime smagią dieną.

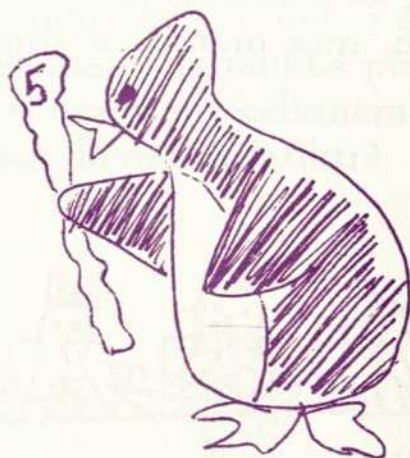

Vakare, prieš žvejojimo kelionę, mama išvirė Cepelino mėgstamiausią vakarienę — žinoma, žuvinių cepelinų. O, kaip skaniai jų prisivalgė! Mamytė net turėjo sudrausti, kad per daug neprisivalgytų ir nesusirgtų. Po vakarienės, tėvelis paskatino Cepeliną eiti anksti miegoti, nes sekantį rytą labai anksti išplauks į jūrą.

Nors Cepelinas truputį ginčijosi, kad visai nepavargęs ir taip anksti negalės užmigti, vistiek įlindo į lovutę. Jam iš tikrųjų pradėjo truputį skaudėti pilvelį nuo persivalgymo. Nors kovojo prieš miegą, akytės vistiek iš lėto užsimerkė. . .

— Žiūrėkite, ką suradau! — šūktelėjo draugam Cepelinas. — Čia tikrai keista lazdutė, ir ant jos parašyta numeris "5". Snaigytė ir Ledukas pribėgo pasižiūrėti tos keistos lazdutės. Bet dar keisčiau — kai tik norėjo ją pakelti, lazdutė nuo jų traukėsi ir šokinėjo į visas puses. Nesvarbu, kokiais būdais draugai bandė lazdutę pakelti, jis vis išsisuko ir neleido būti paimama.

Pagaliau Cepelinas, truputėlį pyktelėjęs, sušuko: — Sustok, sustok, sustok, sustok, sustok! — Ir lazdutė sustojo.

— Va, kame paslaptis! — sušnabždėjo Ledukas. — Jei nori, kad lazdutė klausytų, reikia penkis kartus pakartoti. Turbūt todėl ir parašyta ant lazdutės numeris "5". Na, Cepelinai, pakelk ir pažiūrėk, kas atsitiks.

Cepelinas, vos paėmęs į rankas lazdutę, pradėjo kilti į orą. Snaigytė ir Ledukas pradėjo jį vytis šaukdami:

— Palauk, palauk! Mes irgi norime skristi kartu su tavim!

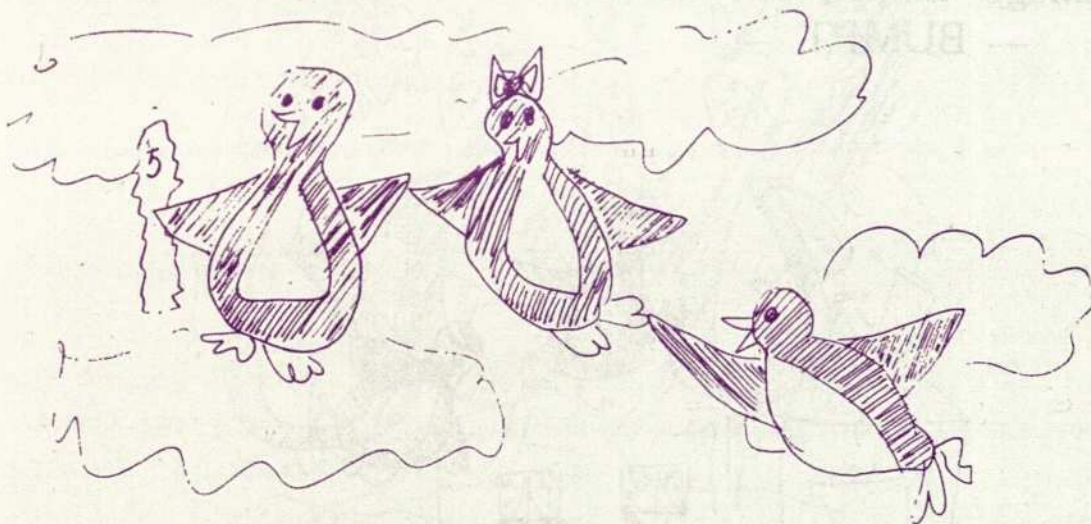
Cepelinas jiems ištiesė sparnelį: — Greitai įsikibkite. Aš nelabai moku šitą lazdelę suvaldyti.

Snaigytė ir Ledukas greitai pagriebė Cepelinui už sparnelio — prilipo, lyg klijais būtų priklijuoti.

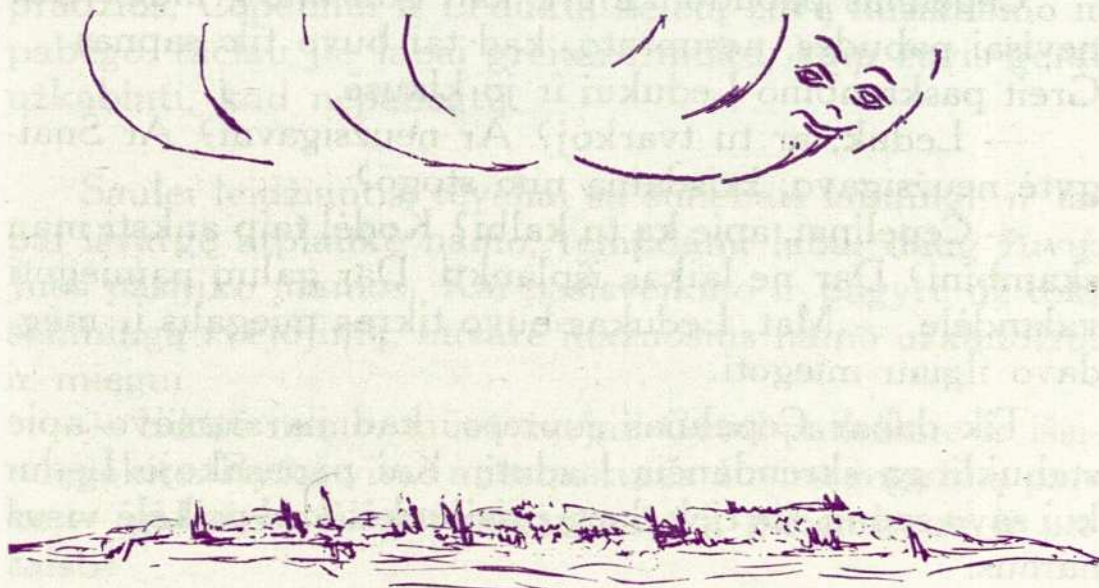
Lazdutė pradėjo kilti aukštyn ir suktis ratu, lyg būtų smagi karusėlė. Teisybę pasakius, Cepelinui, Snaigytei ir

Ledukui labai patiko taip ore skraidyti. Po kurio laiko Snaigytė pastebėjo, kad lazdutė juos nuskraidino gana toli nuo miesto.

— Geriau pasakyk lazdutei neskrist taip toli. Paskui paklysim, ir lazdutė nežinos kur mus gražinti.

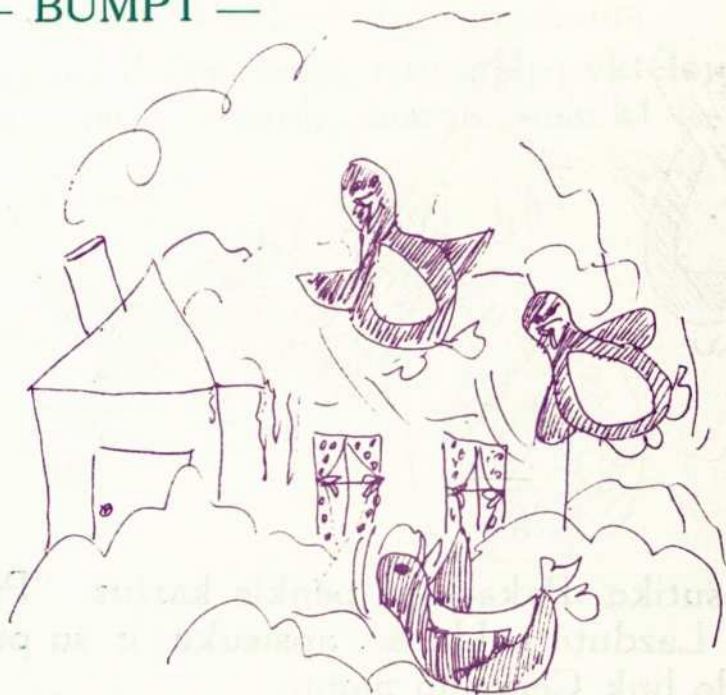

Cepelinas sutiko. Pakartojo penkis kartus: "Prašau neskristi toli". Lazdutė paklausė, apsisuko, ir su pingvinukais nuskrido link Cepelino namo.

Ledukas, jau pavargęs, penkis kartus paprašė lazdu-
tės, kad daugiau neskristų. Tik nepagalvojo, kad pirma
reikėjo paprašyti kad nusileistų! Lazdutė paklausė įsaky-
mo, ir paleido tris draugus, kurie laimingai atsidūrė ant
minkšto, snieguoto stogo. Tada stogu nušliaužė į pūkinį
sniego kalnelį ant žemės...

— BUMPT —

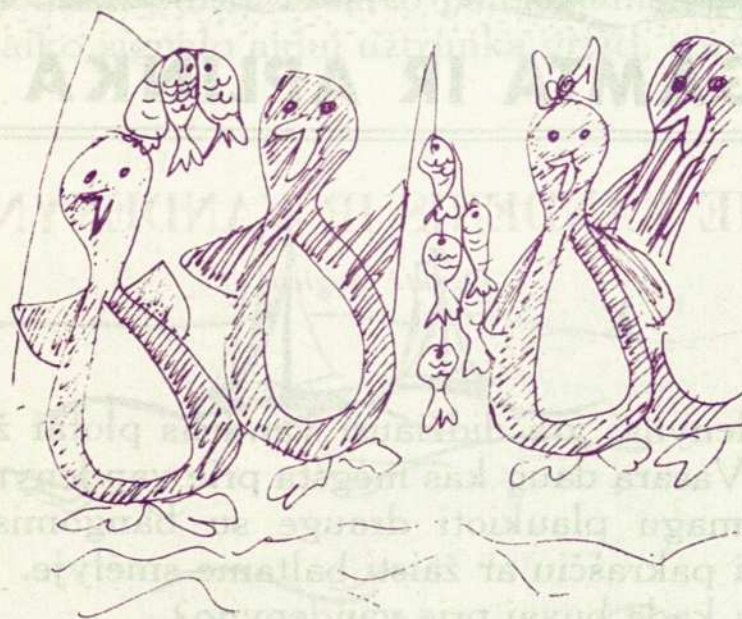
Cepelinas pabudo. Žiūri, kad guli ant grindų. Dar
nevisai pabudęs, nesuprato, kad tai buvo tik sapnas...
Greit paskambino Ledukui ir jo klausė.

— Leduk, ar tu tvarkoj? Ar neužsigavai? Ar Snai-
gytė neužsigavo, krisdama nuo stogo?

— Cepelinau, apie ką tu kalbi? Kodėl taip anksti man
skambini? Dar ne laikas išplaukti. Dar galim pamiegoti
valandėlę. — Mat, Ledukas buvo tikras miegalis ir mėg-
davo ilgiau miegoti.

Tik dabar Cepelinas suprato, kad jis sapnavo apie
stebuklingą skrendančią lazdutę. Kai papasakojo Ledu-
kui savo sapną, jie tiek daug prisijuokė, kad prikėlė visus
namus.

Dar vis juokėsi, išplaukdami į jūrą: — O kaip smagu būtų tikrai turėti tokią lazdutę! Daug greičiau atsirastumėme gilioje jūroje, kur daug žuvų!

Tačiau ir be stebuklingos lazdutės atrado labai žuvinę vietą jūroje. Net nespėjo tas žuvis traukti. Nors iš pat pradžios, Cepelinui ir Ledukui keletą žuvų nusikabino ir pabėgo, tačiau jie labai greitai išmoko, kaip žuvis gerai užkabinti, kad nepabėgtų.

Saulei leidžiantis, tėveliai su sūneliais laimingi, ir labai išvargę atplaukė namo, tempdami labai daug žuvų. Juos pasitiko mamos. Kai pasisveikino ir pagyrė už tokį sėkmingą žvejojimą, nuvarė mažuosius namo užkandžiui ir miegui.

— Eikite namo, mūsų žvejai. Gerai pailsėkite ir išsi-miegokite. Rytoj visas miestas turės žuvies gegužinę parke — galėsime iškepti pagautą žuvį, pabendrauti ir pažaisiti!

APIE VANDENIS IR VANDENYNUS

Danutė Augienė

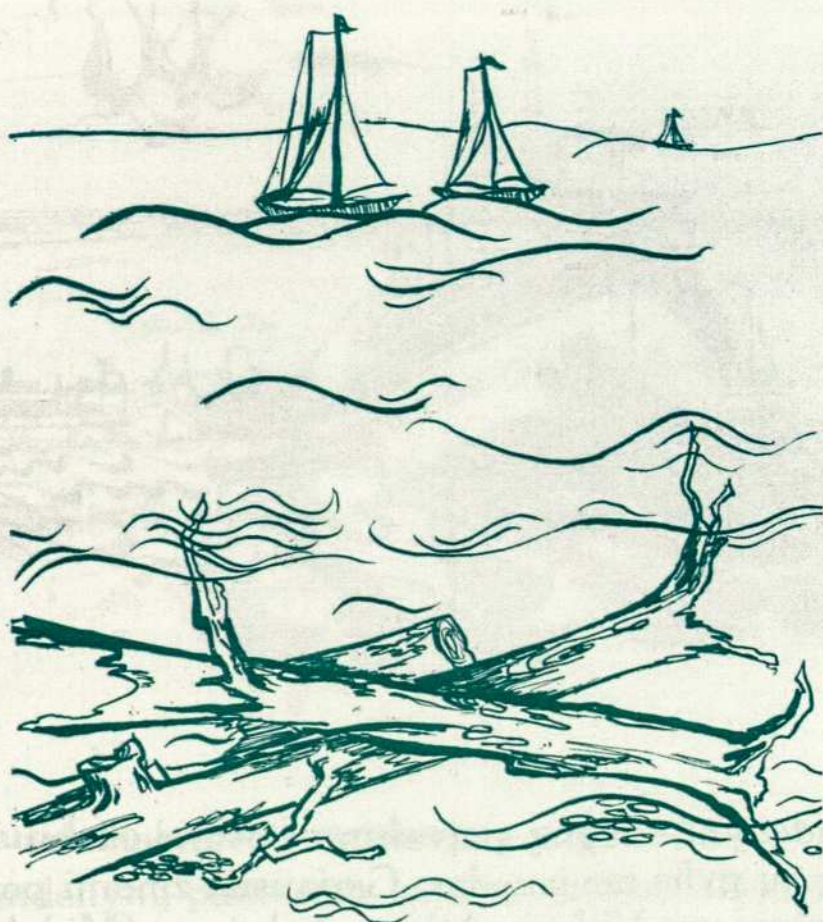
Vandenynei yra didžiausi vandens plotai žemės paviršiuje. Vasarą daug kas mėgsta prie vandenynų atostogauti. Smagu plaukioti drauge su bangomis. Smagu vaikščioti pakraščiu ar žaisti baltame smėlyje.

Ar tu kada buvai prie vandenyno?

Gal kada pagalvojai: kas yra vandenyno dugne?

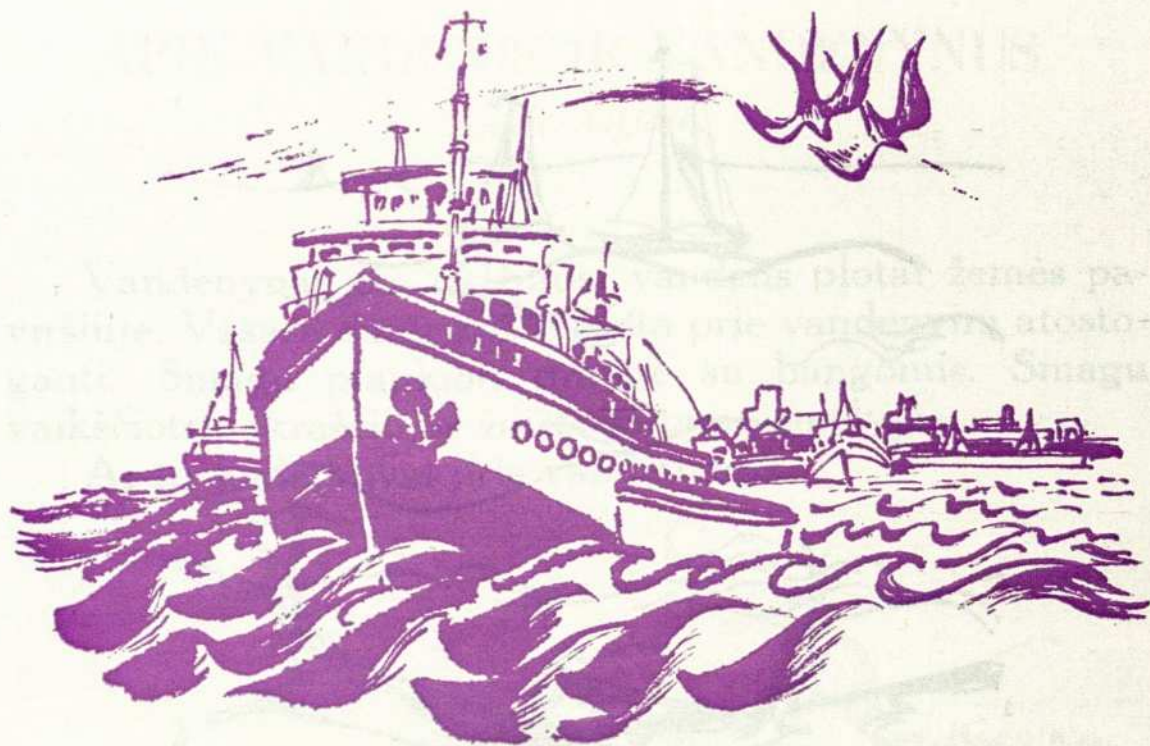
Seniau buvo manoma, kad vandenynų dugnas yra lygus. Nebuvo priemonių jį tyrinėti. Dabar vandenynų dugnas tiriamas įvairiais būdais. Kartais jis tiriamas gar-su: ultrasoniniu pulsu. Iš laivo paleidžiamas signalas. Iš to, kiek laiko signalo aidui užtrunka grįžti, sprendžiama, kaip gilus.

Žmogus gali ir televizijos foto aparato akimi stebėti vandenynų dugną. Ir dabar jau žinom, kad vandenynų dugne, kaip ir žemės paviršiuje, yra lygumos, kalvos ir kalnai.

Kaip gilūs vandenynai?

Vandenynų gylis yra įvairus. Kai kur vandenynai yra tik 5,000 pėdų gilumo. Ramusis (Pacific) vandenynas yra nuo 14,000 iki 36,198 pėdų gilumo. Jis gilesnis, negu Everesto kalnas yra aukštas! Indijos vandenynas yra 13,000 iki 23,344 pėdų gilumo.

Vandenynų dugną pajvairina povandeniniai kalnai. Todėl ir jų gylis nevienodas. Geriausiai žinomi povandeniniai kalnai yra Vidurio Atlanto kalnynas (Mid Atlantic Ridge). Šis kalnynas panašus į raidę S. Jis prasideda nuo Islandijos ir driekiasi žemyn 40,000 mylių per Atlantą, per Ramųjį ir Indijos vandenyną.

Povandeniniai kalnynai susidarę iš ugnikalnių. Kai kurie jų dar tebėra gyvi ir judrūs — iš jų veržiasi lava ir kita medžiaga iš žemės skritulio gelmių.

Ar pajūrio smėlis visada baltas?

Ne. Pajūrio smėlio grūdelių spalva įvairi. Tai priklauso nuo mineralų, iš kurių tie grūdeliai susidarė. Permatomai baltas arba gelsvas smėlis susidarė iš sutraiškyto kvarco, o pilkas, nepermatomas smėlis — tai sutrintos kriauklės. Kai kur pajūrio smėlis yra rausvas — reiškia čia būta granito, o kitur — jis juodas, nes susidarė iš ugnikalnių lavos.

Kaip susidaro smėlėti vandenynų krantai?

Vandenynų pakrantės kasdien keičiasi. Bangos atriedamos atneša naujo smėlio, ir grįždamos atgal, dalį jo nusineša su savimi. Smėliui išdžiūvus, vėjas juo žaidžia, pūsdamas nuo vandens į krantą. Kartais vėjas taip supila kopas — smėlio kalnus. Ar kada matei kopas?

Kopos yra gražios ir įdomios. Jų formos keičiasi pagal vėjo kryptį. Yra ir keliaujančių kopų, kurios užpila pajūrio kaimus ir miškus.

Ką galima rasti vandenynų dugne?

Nuskendusią laivų lobio, kurį kartais suranda narai ir tyrinėja vandenynų archeologai. Yra ir natūralių jūros dugno turtų. Tai žibalas (petroleum), natūralios dujos (natural gas), įvairūs mineralai, metalai — auksas, sidabras.

Kaip susidaro įvairios pajūrio akmenų formos ir urvai?

Vandenynų bangos yra gamtos skulptoriai. Todėl jūrų ir vandenynų pakraščiai būna įvairiai išraižyti. Formų įvairumas priklauso nuo medžiagos, iš kurios pakrantė sudaryta: kartais iš granito, kuris yra kietas, arba iš molio ar kalkių, kurios minkštesnės.

Audroms siaučiant, bangų jėga tokia stipri, kaip automobilio, važiuojančio 90 mylių greičiu ir trenkiančio į akmenų sieną. Bangos skaldo akmenis. Todėl pajūryje galima rasti vandens išgraužtų urvų ir tunelių, o taip pat ir nuostabių akmeninių skulptūrų.

Jei kartais maišosi įvairūs gamtoje randamų vandenų pavadinimai, gali pasitikrinti.

Vandenynai — didžiausi vandens plotai žemės paviršiuje (oceans); jų vanduo sūrus.

Jūros — mažesni vandens plotai (seas), kurių vanduo taip pat sūrus.

Upės — tekančio vandens juostos (rivers), kurios įteka į jūras ar vandenynus; jų vanduo gėlas t.y., nesūrus.

Ežerai — įvairaus dydžio nesūraus vandens plotai žeme apsupti (lakes); upės iš jų išteka ir į juos įteka.

I. ATOSTOGOS

Kai kurie žmonės atostogų metu mėgsta keliauti, pamatyti naujus miestus, apžiūrėti jų įdomybes. Kiti žmonės mėgsta atostogauti gamtoje. Atspėk šias gamtos atostogų vietas ir surašyk teisingai.

1. lakuosne — Aš mėgstu atostogauti
2. rūjapjey — Aš mėgstu atostogauti
3. kūjey — Aš mėgstu atostogauti
4. šimke — Aš mėgstu atostogauti
5. vokystolej — Aš mėgstu atostogauti

II. VANDENYS

Suskirstyk apačioje surašytus įvairių gamtoje randamų vandenų pavadinimus pagal šias 4 jų rūšis:

VANDENYNAS JŪRA EŽERAS UPĖ

.....
.....
.....

Mississippi, Baltija, Atlantas, Nemunas, Erie, Nilas,
Ramusis, Viduržemio, Amazonas, Ontario, Michigan

III. TAUTYBĖS

Bekeliaudami ir beatostogaudami, susitinkame įvairių žmonių. Šalia apačioje surašytų tautybių, įrašyk kraštą, iš kurio tas žmogus būtų kilęs.

airis	iš
estas	iš
vengras	iš
vokietis	iš
indas	iš
kinas	iš
škotas	iš
italas	iš
amerikietis	iš

IV. KELIAUKIME!

Pasaulyje yra įvairių įdomybių, kurias žmonės keliauja pamatyti. Sujunk įdomybę su kraštu ar kontinentu, kur galima ją pamatyti.

1. piramides	a. Italija
2. Niagaros krioklį	b. Šveicarija
3. liūtus ir dramblius	c. Egiptas
4. Didžiuosius ežerus	d. Indija
5. Himalajų kalnus	e. Izraelis
6. Mirties jūrą	f. Afrika
7. Grand Canyon	g. Kanada ar Amerika
8. didžiausią dykumą	h. Amerika
9. sen. Romos griuvėsius	i. Afrika
10. Alpių kalnus	j. Kanada ar Amerika

V. MİSLĖS

1. Aklas balandis po visą pasaulį skrajoja.
2. Stovi berniukas su mediniu švarku:
kur nosim pabraukia, žymė lieka.
3. Baltas paukštelis visą dangų išraižo.
4. Kai reikalingas — išmeta,
Kai nereikalingas — pakelia.

VI. KATĖ ANT KOPEČIŲ

Mildutė turėjo katytę, kuri mokėjo laiptoti kopėčiom.
Kai tėvelis pastatydavo kopėčias namus dažyti, ar stogą
taisyti, jos katytė imdavo laiptoti.

Tupi ji ant **vidurinio**
Tėtės kopėčių skersinio...
trim skersiniais ji žemyn,
o paskui — **šešiais** žemyn.
Vėl **šešiais** ji palipėjo —
Lig skersinio **viršutinio**
Liko tik **šeši** skersiniai.

Kiek skersinių nuo viršaus lig apatinio?

GEGUŽĖS GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- II. 1. Verkia duona, tinginio valgoma.
3. Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi.
- III. dviratis, rankšluostis, veidrodis, liutpaltis, laikrodīs, arbatžolė, vėjarodīs, žemėlapis,
žemuogė, dangoraižis, saulėgraža, miegmaišis.
- IV. Petras — jauniausias. Tomas — vyriausias.
- V. Jonukas vaidins Pilvulį, Petriukas — Kukulį, Stasiukas — Storulį.

ar žinai?

APIE ŠUNIS IR JŲ GERUS DARBUS

D. Sadūnaitė

IDOMUS RADINYS

Ar žinai, kad kai vyko archeologiniai iškasinėjimai Vokietijoje prieš 70 metų, buvo rastas paleolito laikų kapas. Iškasinėjimai buvo daromi netoli mažo miestelio vardu Obernaselis, į pietus nuo Bonos miesto. Gali tą vietą surasti Vokietijos žemėlapyje.

Iškastame kape buvo rasta įvairių gyvių liekanos. Apžiūrėję juos, mokslininkai pradžioje manė, kad atrastas žandikaulis (jaw bone) priklausė vilkui. Jie stebėjosi, kodėl vilkas būtų užkastas kape. Pasirodė, kad kaulas buvo naminio šuns. Reiškia, kad senovėje žmonės jau buvo prisijaukinę šiuos gyvulius.

Ilgą laiką buvo manoma, kad šuo tapo žmogaus draugu tik viduriniame arba vėlyvame akmens amžiuje. Bet šie nauji iškasinėjimai parodė, kad tai įvyko daug anksčiau. Pats seniausias žmogaus prijaukintas gyvulys — šuo — gyveno kartu su savo šeiminku gyvenvietėje prie Reino upės prieš 15,000 metų.

ŠUNYS SENOVĖJE

Senovės žmogus prisijaukino šunį padėti jam medžioti. Šuns gera klausa ir uoslė padėdavo jam surasti miške pasislėpusius žvėris. Kai medžioklė pasisekdavo, ir šuo gaudavo ėsti ir kaulus pagrauzti. Tokiu būdu jis prisirišo prie žmogaus.

Vėliau žmonės sugalvojo ir kitus darbus šunims. Kai pradėjo laikyti ir ganyti naminius gyvulius — karves, avis — šunys juos prižiūrėdavo, apgindavo nuo laukinių žvėrių.

Nuo seno šuo buvo patikimas namų sargas. Išgirdęs naktį kokį nepažįstamą garsą, lodavo. Taip žmogus galėjo apsiginti nuo pikto žvėrio. Ir taip žmogus ir šuo tapo draugais.

ŠUNYS DARBININKAI

Ir mūsų laikais yra įvairių veislių šunys, kurie atlieka naudingus darbus. Vilkiniai šunys išmokomi policijai padėti plėšikus susekti. Šunys su ypatingai gera uosle išmokomi užuosti narkotikus keleivių lagaminuose paslėptus.

Šuo, kuris angliškai vadinamas **collie**, yra škotų kilmės aviganis šuo. Vadinami Šv. Bernardo šunys buvo vienuolių išmokyti gelbėti žmones Šveicarijos Alpėse. Iki šios dienos jie yra patys didžiausi šunys. Viena šeima iš Grand Rapids, Michigan, užaugino Šv. Bernardo šunį, sveriantį 305 svarus.

Kanadoje, Newfoundland saloje buvo išvystyti tuo vardu šunys, kurie moka išgelbėti žmones, įkritusius į vandenį ir galinčius prigerti. Eskimų apgyvendintose vietovėse šiaurėje, šunys naudojami traukti roges. Aliaskoje

dabar kasmet yra daromos rogių lenktynės nuo Anchorage miesto iki Nome. Tai yra 1,100 mylių kelionė. 1981 metais buvo padarytas tos kelionės greičio rekordas: šunys nutempė roges per 12 dienų, 7 valandas ir 45 minutes.

ŠUNŲ YPATYBĖS

Šunys yra gudrūs gyvuliai, ir todėl juos galima išmokyti įvairių dalykų. Jie turi labai gerą klausą — jie girdi aukštų gaidų garsus, kurių žmogaus ausis visai nepagaus. Šunys treniruojami, naudojant specialius švilpukus. Jų garsą girdi tik šuo. Bet šunys taip pat dažnai bijo garsų — sprogimo, griaustinio — nes jų ausys tokios jautrios.

Kaip ir visi gyvuliai, šunys turi biologinį laikrodį. Jei turi namuose šunį, ar kartais pagalvojai, kaip jis žino, kada laikas ēsti. Jis vis tuo pačiu laiku stovi prie savo bliūdelio ir laukia. Jo biologinis laikrodis jam pasako, kad laikas ką nors daryti.

ŠUNYS — GERI DRAUGAI

Dabar, ypač miestuose, mes šunis laikom, kad mus palinksmintų. Šuo — žmogaus ištikimas ir geras draugas.

Pudelis yra labai gudrus šuniukas. Juos išmoko pasirodyti cirke. Jie šoka, vaikšto ant dviejų kojų, gauda įvairius daiktus ir išdarinėja visokius juokingus dalykus.

Kartą atsitiko, kad į vienos senyvos moters namus įsibrovė plėšikas. Ji gyveno viena. Pamačiusi nepažįstamą žmogų, lipantį per langą, ji pradėjo šaukti:

— Julijonai, Julijonai, gelbėk!

Plėšikas, manydamas, kad ji šaukiasi savo vyrą, pabėgo. Iš tikrųjų, Julijonas buvo šuo!

Visi manom, kad šunys ir katės yra didžiausi priešai. Bet nevisada! Mano tetos šeimoje gyveno katė ir šuo — Rainutė ir Raketa. Jie buvo geri draugai. Kai Rainutė atsivedė kačiukų, ji rūpinosi juos saugiai paslėpti. Kadangi ji dar buvo silpna, paprašė Raketos perkelti kačiukus. Jis atsargiai, vieną po kito, visus penkis kačiukus pernešė į kitą vietą.

Galima sakyti, kad šuo ištiesė katei pagalbos leteną.

ŽINIOS iš VISUR

NYKŠTUKAI

Seniai, seniai (bet ne taip labai seniai) gyveno šeši energingi ir linksmi nykštukai. Keista. Jie gyveno ne miške, bet Hamiltono mieste ir apylinkėse. Kas antrą mėnesio antradienį buvo galima matyti, kaip tie nykštukai iš visų pusių susirinkdavo parapijos salėje. Jie buvo jaunučiai ateitininkai.

Vieną žiemos vakarą vyriausias nykštukas Pauliukas sušuko:

— Keliaukime!

— Kur? Kaip? Kada? — klausė jauniausias — Domas.

— Į miškus, — pasiūlė Austė. Ir dar kiti pridėjo:

— Aplink miestą į Australiją, į Lietuvą, į Floridą, į Rusiją.

Visi turėjo daug minčių kaip keliauti:

— Sniego batais, lėktuvu, laivu, slidėm! — jie sušuko.

Gal jie kada nors atkeliaus į jūsų miestą. Kaip juos atpažintumėt? Ar žinotumėt, kuo juos valgydinti? Ką su jais veikti?

Na — reikalas toks. Jie visi linksmi ir daug šypsosi. Didžiausią šypseną (net trijų colių ilgumo) turi Pauliukas. Jis mėgsta valgyti ledus ir skaityti. Austės šypseną taip pat didelė (gal 2 ir $\frac{3}{4}$ colių). Kai Austė išalksta, ji mėgsta valgyti pyragą. Kai pamatysite nykštuką ilgais plaukais laižantį ledus ant pagaliuko — tai bus Vanessa.

Šių nykštukų nosytės yra mažytės, bet jei pastebėsite dvi ilgesnes nosis (gal pusanтро colio), jos priklauso Lukui ir Domui — jie broliukai. Kuris Domas? Kuris Lukas? Atskirti nelengva. Tik paprašykite, kad jie nusišypsotų. Lukui trūksta trijų priekinių dantukų. Jis mėgsta valgyti zuikieną, o Domas — viščiuką.

Jonukas tikriausiai atkeliaus su futbolu, nes jis tą sportą mėgsta. O kai norės valgyti, pavaišinkite ledais. Tai jo mėgstamiausias valgis.

Jeigu jų greit nesulauksite — mat, jie nori daug kur apke-
liauti — tai jūs patys atvykite į Hamiltoną juos aplankyti. Jie
mielai jus priims!

Felicija Gudinskienė

Dalia Trumpickienė

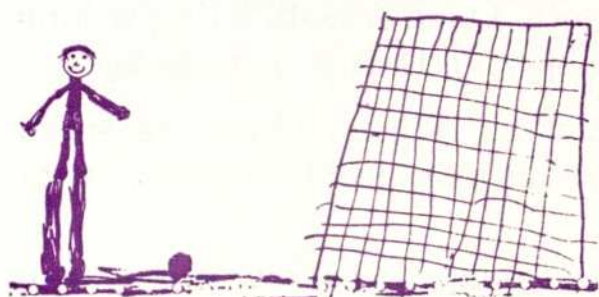
Žibutė Vaičiūnienė

Hamiltono (Kanados) A. Stulginskio Jaunučių At-kų kuopa

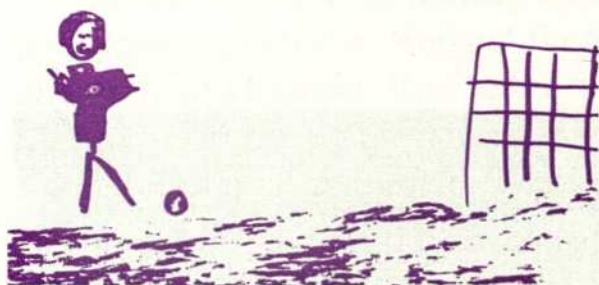

Iš kairės į dešinę: Vanessa Trumpickaitė, Lukas Gudinskas, Jonukas Repšys, Domas Gudinskas, ir Austė Vaičiūnaitė.

HAMILTONO NYKŠTUKŲ KŪRYBA

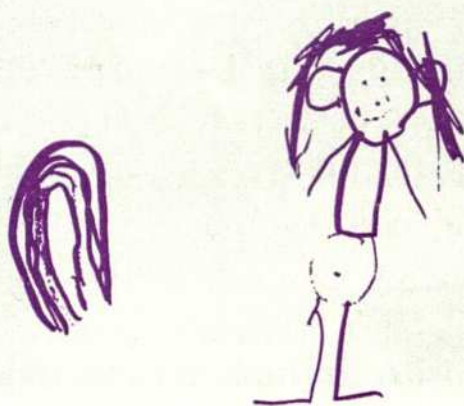
Jonukas Rėpšys, 8 m.

Lukas Gudinskas, 6 m.

Austė Vaičiūnaitė, 5 m.

Vanessa Trumpickaitė, 5 m.

Domas Gudinskas, 6 m.

Pauliukas Repšys, 11 m.

VISIEMS SAVO SKAITYTOJAMS IR BENDRADARBIAMS
 "EGLUTĖ" LINKI
 LINKSMŲ ATOSTOGŲ!

II RUTĖ II IR IKIŠTUTII STOVYKLAUJA

D. BASTYS

Juokų Maišelis

Antanukas su tėveliais atvyko aplankyti broliuko vasaros stovykloje. Nuo tėvų atsiskyręs paklydo. Verkdamas klausia vieno stovyklos vadovo: — Ar kur nors nematei tėvelio ir mamytės be berniuko, kuris panašus į mane?

Stovykloje Dalytei buvo paskirta pasveikinti svečius, atvykusius į laužą. Ji atsistojo ir pradėjo: — Mielie svečiai ir vyšnios...

Registruojantis į stovyklą, vadovas kiekvieno vaiko klausė tėvų vardus ir namų adresą. — Dainiau, ar žinai savo tėvėlių vardus? — Antanas ir mama.

Vadovas moko stovyklautojus švaros ir tvarkos:

- Kas gali eiti gulti, nepakabinęs rūbų?
- Manau, kad Adomas galėjo...

- Laimute, kad tu kalošus ne ant tų kojų užsimovei!
- Bet aš kitų kojų neturiu?

Mokytojas klausia:

- Kas yra žymiausias išradėjas?
- Edisonas.
- Kuo jis pasižymėjo?
- Išrado fonografą. Tada žmonės galėjo per naktis klausytis muzikos ir deginti jo išrastas lemputes.